

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro farnosti Moravany a Ořechov
Ročník 11 Číslo 60 Únor 2016

SLOVO OTCE MARIUSZE

Dušičce bude určitě líp

Milí mojí, toto číslo Peregrínka kromě toho, že přináší nějaká svědectví ze života naší farnosti, chce nás povzbudit k lepšímu prožití blížící se postní doby. Opět jsme Pánem pozváni na cestu pokání. Co si však máme pod tímto pojmem „pokání" představit? Je to především upřímný projev naší lítosti nad hříchy a předsevzetí nápravy spáchaného bezpráví. Nejedná se tedy pouze o rozumové konstatování svých hříchů, nýbrž mělo by se konkrétně projevit ve skutcích lásky a práci pro druhé. Pravé pokání nemá nic společného s nezdravým sebeobviňováním a skrupulantstvím. Pokání neznamená neustále přemýšlet o tom, jaký jsem hrozný člověk, ale vede k osvobození, uvědomění si Boží lásky a povzbuzuje k novému začátku. Činěním pokání dávám Ježíšovi příležitost, aby mě uzdravil, posvítil světlem svého slova na můj život a přivedl opět k pravé křesťanské radosti.

Pokání v realizované v praxi může mít mnoho „tváří", ale neměli bychom zapomenout na jeho hlavní tři formy, o nichž se zmiňuje už bible: o modlitbě, postu a hmotné podpoře chudých. Tomu prvnímu – modlitbě, patří i dobře prožitá svátost smíření v postní době. Protože ten, kdo se nesnaží usmířit sám se sebou, s Pánem Bohem i s druhými lidmi, je člověkem „rozbitým", a nedokáže dobře komunikovat s Bohem a druhými lidmi. A právě svátost smíření či jiným slovem svatá zpověď nám umožňuje, abychom znovu získali ztracenou úplnost a to, co se „rozbilo", s Boží pomoci „opravili".

Zde se mi připomíná jedna hezká historka přímo ze života. Jedna babička šla ke zpovědi a doprovázela ji malá vnučka. „Babi, proč tam jdeš?" zeptalo se dítě. Babička nechtěla přiznávat, že má hříchy, a tak odpověděla: „Aby mě Pán Bůh uzdravil." Dítě ztichlo a čekalo. Když babička vyšla ze zpovědnice, ozvala se dívenka znova: „Moc to nepomohlo, co?" „Proč myslíš?" ptala se babička. „Protože kulháš pořád stejně." „Moje milá, možná to tak na pohled vypadá, ale věř mi, že se stala velká změna. I když pořád kulhám, po zpovědi se na tu svou bolavou nohu už nezlobím a nenadávám, mám víc trpělivosti a sílu nést kříž nemoci. Nemám možná zdravější tělo, ale dušičce je určitě líp."

Vykročme i my s Ježíšem na cestu pravého pokání a naší dušičce bude určitě líp. K tomu Vám žehnám!

Váš otec Mariusz

CESTOVNÍ OKÉNKO – POZNEJME NAŠE POUTNÍ MÍSTA

Kostel sv. Anny v Žarošicích

Další Svatá brána otevřená v brněnské diecézi, v pořadí druhá, byla v žarošickém kostele.

Poutní místo Žarošice bylo známé po celé Moravě. Když se o něm dozvěděla královna Eliška Rejčka, koupila Žarošice pro cisterciačky ze Starého Brna. Poté obdarovala Žarošice vzácnou sochou Panny Marie. Dříve však stávaly v Žarošicích kostely dva. Starší- poutní zasvěcený Panně Marii a mladší- farní zasvěcený svaté Anně. Během třicetileté války oba kostely zpustly. Na přelomu 17.-18. století se žarošičtí kněží podíleli na přestavbách a opravách obou kostelů. V roce 1782 po zrušení starobrněnského kláštera císařem Josefem II. ztratily Žarošice svou vrchnost a když císař 1. srpna 1785 zrušil poutě, stal se poutní kostel ve Vinicích "zbytečným" a připravovala se jeho demolice.

Když poutníci přišli 11.9.1785 na každoroční pouť v sobotu po svátku Narození Panny Marie a zjistili, že je kostel zavřený, vnikli do něj násilím a sochu Panny Marie přenesli do kostela svaté Anny v Žarošicích.

Milostná socha svaté Matky Boží v Žarošicích je z roku 1325. Pochází od neznámého umělce. Je vyřezána z jednoho kusu dřeva a její výška je 142 cm. Panna Maria pravicí žehná a v levé ruce drží Ježíška. Její vysoké čelo symbolizuje Stolici moudrosti, oči má pozdvižené jako královna a oděna je do kroje královen. Bílý šátek na hlavě symbolizuje Bohorodičku jako matku a její rozpuštěné vlasy jsou znakem panenství.

21. 5. 1995 byly Janem Pavlem II. na Svatém Kopečku u Olomouce posvěceny nové gotické korunky. Posléze sám Sv. otec Milostnou sochu korunoval. Každoročně se 13. května koná pouť, které se velice rádi účastní i farníci z Ořechova, Moravan, Nebovid, Silůvek, Prštic i Radostic. Hluboce prožíváme celou slavnostní mši svatou, konanou pod širým nebem. Domů se potom vracíme osvěženi prožitkem společné účasti na

této slavnosti a těšíme se, že dá-li Pán, zase se za rok do Žarošic vrátíme poklonit se naší nebeské Matce, poděkovat Jí za Její ochranu a poprosit Ji o pomoc v dalších dnech, které nám náš Pán na tomto světě ještě dá.

/Martina U./

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Perpetua a Felicita

Perpetua pocházela ze zámožné rodiny v Kartágu. Vdala se jako velmi mladá a brzy měla dítě. Přijala křesťanství a odvážně se k němu hlásila.

V roce 202 ale vydal císař edikt, podle kterého bylo křesťanství trestné. Perpetua a také otrokyně Felicita, která byla v té době asi v osmém měsíci těhotenství, byly uvrhnuty spolu s dalšími křesťany do vězení. Perpetua se ve vězení starala o své dítě a také psala zápisky do deníku, které se dokonce dochovaly do dnešní doby. Píše v nich např. o tom, jak ji přišel do vězení navštívit její otec a zoufale se ji snažil přesvědčit, aby se vzdala své víry. Perpetua to odmítla a otec se velmi rozčílil a dokonce ji uhodil. O několik dní později byly Perpetua i Felicita odvedeny do hrozného podzemního vězení, kde se k nim i vojáci chovali strašným způsobem. Později jim bylo umožněno být alespoň na několik hodin v lepším vězení, kde Perpetua mohla kojit své dítě. Poté se uskutečnil veřejný soud, kde obě potvrdily svou víru a hlásily se pevně ke Kristu. Felicita měla strach, že neporodí před svou popravou, a tak se všichni velmi modlili. Felicita porodila dva dny před svou smrtí. Obě ženy byly v den popravy uvrhnuty do arény s divokou krávou, která je vláčela po aréně a následně byly probodnuty mečem. Byly to velmi odvážné ženy, které se nebály bojovat o svou víru, obětovaly se pro Boha a i v těch nejtěžších okamžicích mu zůstaly věrné. Jejich svátek se slaví 7. března.

/Magda/

LITURGIE A MODLITBA

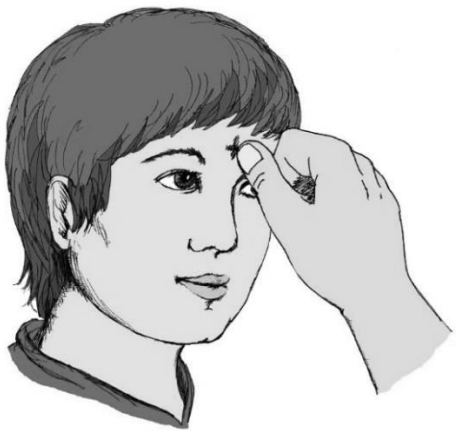
Popeleční středa

je dnem, kdy vstupujeme do postní doby. Během tohoto období se připravujeme na největší církevní svátky v roce, na oslavu Zmrtvýchvstání Pána Ježíše.

Původ Popeleční středy sahá až do 6. století. Původně začínala doba postní první nedělí postní (šestá neděle před Velikonocemi; 6 týdnů proto, že doba postní trvá 40 dnů.). Později se její začátek přesunul na středu, protože

neděle jsou jakoby „vyjmuty" z doby postní, nejsou chápany jako postní dny. Stojí za zmínku, že první den postní doby byl brán jako počátek veřejného pokání a v křesťanské tradici se hříšníci při tomto aktu oblékali do kajícího roucha a posypávali se popelem. Ve Starém zákoně se můžeme dočíst, že mužům se při aktu pokání sypal popel na hlavu a ženám se dělal popelem na čele křížek. Ve starozákonní době byl popel symbolem pomíjivosti, kajícnosti, pokání a pokory. První zmínka o hromadném žehnání věřících svěceným popelem je doložena až v 11. století.

V současné době při mši svaté na Popeleční středu jsme označeni na čele znamením kříže popelem ze spálených „kočiček", které se světily na Květnou neděli v předešlém roce, a kněz nad námi pronáší slova: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš" nebo: „Čiňte pokání a věřte evangeliu".

Tato slova stále připomínají pomíjivost lidského života a nutnost obrácení zpět na cestu k Bohu. Základním předpokladem pro navrácení se k Bohu, je uznání svých hříchů, lítost nad nimi, konání pokání, předsevzetí, že se budu snažit svůj život napravit, polepšit nebo někdy dokonce jakoby „začít znovu". K tomu všemu má sloužit doba postní. Půst je skutečnost, která je pro „nový začátek" bezpodmínečně nutná. Když se podíváme do Písma svatého, Pán Ježíš před začátkem svého veřejného působení odchází na poušť, do samoty, kde setrvá 40 dní, kdy se modlí a koná posty. Odtud je také dána délka doby postní. Popeleční středa je dnem přísného postu. Dny přísného postu jsou v celém roce pouze dva, a to na Velký pátek a právě na Popeleční středu. Přísným postem se rozumí úplný půst od masa pro všechny věřící a přikázání pouze jednou za den se najíst dosyta platí od 14 do 60 let. Výjimku mají lidé nemocní a těžce pracující.

Popeleční středě se ještě dnes v některých oblastech lidově říká také Škaredá, Černá či Bláznivá, anebo také vzácně Adamův den.

/Leona/

Bože, dej, ať nás posilní dnešní půst, kterým zahajujeme úsilí o svou duchovní obnovu, abychom se naučili sebeovládáním statečně přemáhat zlo a konat dobro. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen.

/liturgická modlitba na Popeleční středu/

Postní doba
začíná Popeleční středou a končí večerní mší na Zelený čtvrtek. V latinské liturgii se toto období nazývá jednoduše: Quadragesima, což znamená doslova „čtyřicátá". Tím se odkazuje na délku této doby. Ve čtyřicetidenní délce postní doby nacházíme paralelu s Ježíšovým čtyřicetidenním pobytem na poušti na začátku jeho veřejného působení. Podobně se čtyřicet dní postil Mojžíš na Sinaji (Ex 34,29), prorok Eliáš šel čtyřicet dní a nocí k Boží hoře Chorebu v síle pokrmu, kterého se mu dostalo od anděla (1 Král 19,8), a čtyřicet let putoval izraelský národ pouští po vysvobození z egyptského otroctví. Byla to doba, po kterou se očišťoval a připravoval na vstup do zaslíbené země.
Podle toho, na který den připadaly Velikonoce, mohla být 1. postní neděle ve dnech od 8. února do 14. března, šestá od 15. března do 18. dubna.
Popeleční středa a Velký pátek jsou dny přísného půstu. Lidé od 14 let se mají zdržet masa, ve věku 18 – 60 let se kromě toho mohou najíst jen jednou za den dosytnosti. Ostatní se přidají k postu podle svých možností.

/Lada/

Křížová cesta
je projevem zbožnosti, která čerpá z františkánské tradice. Je zde mnohem hlubší a zajímavá historie. Známý apokryf O smrti Mariině (zřejmě z 5. století) vypráví, jak Panna Maria chodívala ke konci života po Jeruzalémské křížové cestě, a tak dala sama základ pro tuto formu modlitby.

Putování křesťanů do Svaté země bylo až do roku 1073 bez překážek. Tehdy napadli Palestinu Turci, začali pronásledovat křesťany a zakázali jim navštěvovat posvátná místa. Roku 1342 dovolili Turci řeholi Sv. Františka udržovat a chránit posvátné budovy ve Svaté zemi. Křesťané ale z různých důvodů nenavštěvovali Svatou zemi tak jako dříve. Protože ne každý si tehdy mohl dovolit takovou pouť vykonat, chtěli františkáni umožnit i chudým lidem a těm, kteří se nemohli do Svaté

země vydat, alespoň v myšlenkách projít místy spojenými s Kristovým utrpením. Tak se postupně zformovalo 14 zastavení křížové cesty, která má dávat lidem odvahu a vnitřní sílu vítězit nad slabostmi, kterým se na své životní pouti nemohou vyhnout.
Františkáni se snažili získat pro věřící křesťany nějakou náhradu, aby alespoň v duchu konali se Spasitelem jeho cestu bolestného utrpení u jeho obrazů nebo soch, které křížovou cestu znázorňují. Proto do všech františkánských kostelů umístili obrazy křížové cesty. Mezi prvními ctiteli křížové cesty vynikal dominikán P. Alvarus. V roce 1405 vystavěl v Cordobě kapli se 14 zastaveními. Františkáni požádali Svatou stolici, aby udělila křížovým cestám ve františkánských kostelech stejné odpustky, které mohou poutníci v Jeruzalémě získat při každém zastavení. Papež Inocenc XI. žádosti vyhověl a výnosem z 5. září 1686 udělil odpustky jeruzalémské křížové cesty všem františkánským kostelům, řeholníkům a řeholnicím řádu Sv. Františka. Benedikt XIV. výnosem ze dne 30. srpna 1746 dovolil zřízení křížové cesty ve všech kostelech a kaplích, pokud to dovolí diecézní biskup. Také povolil zřizování dvou křížových cest. Jedné v kostele a druhé venku. Tím se křížová cesta rozšířila do celého světa a je téměř v každém kostele.

/Lada/

Jako každý rok, i letos, Vás zveme k prožitku Kalvárie s Pánem v kostelích našich farností:

Ořechov Všech sv. – pátek 18:00
Ořechov sv. Jiří – neděle 14:00
Prštice – sobota 16:00
Moravany – pátek 17:30
Nebovidy po nedělní mši sv. (14:30)

PROŽÍVÁME SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

Skutky tělesného a duchovního milosrdenství II

Papež František v bule ***Misericordiae Vultus*** píše: Vroucně si přeji, aby křesťanský lid během Jubilea přemýšlel o ***skutcích tělesného a duchovního milosrdenství***. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané pohledem na dramata chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, ve kterém jsou chudí božským milosrdenstvím upřednostňováni. Ježíšovo kázání nám tyto skutky milosrdenství prezentuje, abychom mohli chápat, zda žijeme jako Jeho učedníci či nikoli.

Tělesné milosrdenství: dávat pít žíznivým

Pán Ježíš řekl: „Kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám, nepřijde o svou odměnu." (Mt 10,42) Rebeka napojila Eliezera, Abrahámova služebníka, a jeho velbloudy. (Gn 24,17-20)

Duchovního milosrdenství: poučovat neznalé

Učit neznalé bylo uloženo už apoštolům slovy: „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal." (Mt 28,19-20) Písmo svaté za tento milosrdný skutek slibuje velkou odměnu: „Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy na věky a navždy." (Dan 12,3) Příklad je mocnější než slovo, proto jsme povinni poučovat bližního také dobrým příkladem. Kristus nám tuto povinnost ukládá slovy: „Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích." (Mt 5,16) Zvláště osoby výše postavené jsou povinny dávat dobrý příklad, protože ostatní na ně hledí a řídí se podle nich. Písmo svaté říká: „Jaký soudce lidu, takoví jeho úředníci, jaký správce města, takoví všichni jeho obyvatelé." (Sir 10,2) Opakem poučení a dobrého příkladu je pohoršení, o němž se pojednává při pátém Božím přikázání.

/Lada/

Jak je to s odpustky ve Svatém roce milosrdenství?

Svatý rok milosrdenství se má stát velkou příležitostí k setkání každého člověka s Božím milosrdenstvím a je také velkou příležitostí k získávání odpustků pro sebe nebo pro duše zemřelých. Odpustky následují po odpuštění hříchů ve svátosti smíření. Jsou založeny na společenství všech v jedné církvi žijících zde na zemi, duší v očistci a všech v nebi. Mezi všemi dochází k výměně dober. Svatost jednoho prospívá ostatním. Modlitby a dobré skutky Panny Marie a všech svatých jsou spojeny s Kristovými zásluhami a jeho obětí za osvobození od hříchu. Z tohoto pokladu církev čerpá a z něj rozděluje. Papež František uvádí běžné podmínky pro získání odpustků, které známe např. z modliteb za zemřelé, ale připojuje ještě další dva speciální úkoly.

Tři základní podmínky jsou: *přistoupit ke svatému přijímání, pomodlit se na úmysl Svatého otce* (např. Otče náš, Zdrávas Maria). Tyto podmínky platí pro každý odpustek zvlášť. Přistoupit někdy v tyto dny ke *svátosti smíření* (stačí jednou, protože podstatné je být

v milosti posvěcující, v praxi je vhodné přistoupit k svátosti smíření v rozmezí několika týdnů).

Speciální úkol ve Svatém roce milosrdenství: *projít Svatou branou a konat skutky tělesného a duchovního milosrdenství.*

Skutky milosrdenství inspirované modlitbou sv. sestry Faustyny

Sestra Faustyna, apoštolka Božího milosrdenství, často rozjímala o tajemství Božího milosrdenství. V Deníčku, který psala, je krásná modlitba, která zahrnuje skutky milosrdné lásky k bližnímu. Modlitba (Deníček 163) nám může být inspirací.

Pomáhej mi, Pane, abych měla milosrdný pohled a nikdy v sobě neživila podezření a posuzování na základě vnějšího zdání, ale abych dokázala rozpoznat v duši svého bližního to krásné a abych mu byla ku pomoci …, aby můj sluch byl milosrdný, abych se sklonila k potřebám svého bližního a moje uši aby nebyly lhostejné k bolestem a vzdechům mého bližního…, aby můj jazyk byl milosrdný a nehovořil nikdy o bližním špatně, ale abych pro každého měla slova útěchy a odpuštění…, aby moje ruce byly milosrdné a plné dobrých skutků…, moje nohy aby byly milosrdné a vždy běžely na pomoc bližnímu, a já abych překonávala svou netečnost a únavu…, aby moje srdce bylo milosrdné a mělo účast na všech utrpeních bližního.

/modlitba sv. Faustyny Kowalské/

Celá tato modlitba je nádherným vyjádřením toho, co nacházíme v Písmu svatém, ve kterém můžeme v rozjímání o skutcích milosrdenství pokračovat. Dostala se mi do rukou „pomůcka" z Diecézního centra mládeže v Hradci Králové, z níž vypisuji několik podnětů:

Marek 10,21: Zrak – milosrdně se dívat na bližní bez podezíravosti a posuzování

Lukáš 18, 35-43: Sluch – naslouchat potřebám bližních

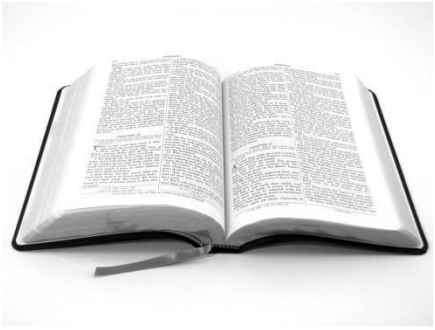
Lukáš 7,41-50: Mluvení – nešetřit slovy útěchy, odpuštění a díků

Efezským 2,8-10: Ruce – mít ruce plné dobrých skutků

Žalm 121: Nohy – mít nohy spěchající na pomoc bližnímu

Marek 6, 30-34: Činy – překonávat únavu pozorností k druhému člověku

Lukáš 6,31: Srdce – bez předsudků a čistým srdcem vidět dobro v druhém člověku

Poutě ve Svatém roce milosrdenství

Kromě poutí do míst, kde byly otevřené **Svaté brány** – v brněnské diecézi katedrála sv. Petra a Pavla v Brně, kostel sv. Anny v Žarošicích, kostel P. Marie Karmelské v Kostelním Vydří, kostel sv. Kříže ve Znojmě, bazilika

Nanebevzetí P. Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru nad Sázavou nebo v olomoucké arcidiecézi známé poutní místo Svatý Hostýn či Velehrad – bychom rádi upozornili na dvě poutě ve Svatém roce milosrdenství. Biskupové Čech a Moravy vyhlásili **Národní pouť ve Svatém roce milosrdenství do Krakova-Lagiewnik**, do areálu Božího milosrdenství, **v sobotu 28. května.** Ústředním bodem této pouti má být slavnostní bohoslužba, hlavním celebrantem mše sv. v 10:30 v chrámu Božího milosrdenství bude kardinál Dominik Duka. Další pozvání je od otců pallotinů **do Slavkovic na Pouť k Božímu milosrdenství v sobotu 11. června.** Slavnostní mše svatá za účasti otců biskupů je naplánovaná na 14. hodinu a bude spojena se zasvěcením Božímu milosrdenství.

/Leona/

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Poděkování

S velkou vděčností děkujeme paní Boženě Hrdličkové z Prštic, která vlastní iniciativou nabídla a ruční háčkovací technikou vyrobila krajkoví nového prostírání na oltáře do kostela sv. Jiří. Za tento velký dar obětavé práce vyprošujeme pro ni u našeho nejvyššího Pána Boží požehnání, ochranu a všechny milosti k 85. narozeninám, které letos oslaví.

/vděční tikovičtí farníci/

Vystoupení Fatimy v Kubšicích

Ráda bych se s Vámi podělila o dojmy z našeho zpívání - skupiny Fatima v obci Kubšice, okres Znojmo.

O poslední adventní neděli 20.12.2015 jsme byli pozváni na akci s názvem "Přijďte popřát sousedům krásné vánoční svátky". Celá akce se konala v malém kostele Panny Marie Bolestné. Když jsem odjížděla na toto vystoupení, u nás v Holasicích právě skauti předávali Betlémské světlo. Říkala jsem si, jaký lepší dárek přivést, než právě Betlémské světlo. Když jsem dojela do Kubšic, před kostelíkem jsem potkala paní, které jsem se zeptala, jestli mají Betlémské světlo. Paní mi odpověděla: "No, i když jsem včera v Brně měla lucernu, běhala jsem po kostelích, byla jsem na hlavním nádraží, nepodařilo se mi Betlémské světlo sehnat, takže nemáme." Nemusím asi popisovat svou radost, když jsem jí mohla říci, že tedy světlo z Betléma, z místa narození malého Ježíška, vezeme my!

Fatima v Ořechově, foto: o. Mariusz Sierpmiak

V této radosti se pak odehrálo celé naše společné zpívání. V kostele, který byl malý, ale zaplněný do posledního místa,

z celkového počtu 154 obyvatel obce bylo přítomno cca 50-60 osob. V kostele bylo opravdu velmi chladno, ale přesto se podařilo něco úžasného. Z vystoupení místního sboru a následně naší skupiny Fatima byla cítit krásná atmosféra blížících se Vánoc, radosti, pokoje, lásky a míru. */Lenka Ungrová/*

Jak k nám přišli andělé

23. prosince večer sedím nahoře ve svém pokoji a najednou někdo zazvoní, na tom bylo nebylo nic zvláštního, ale potom…. Domem se najednou rozezněly stříbrné hlásky oznamující nám, "co se vskutku stalo, že se lidem narodilo Děťátko". Bylo to nádherné!! A najednou pro mě začaly vánoce. Vánoce pokoje a radosti. Děkuji "andělům" z Geminy a Markétě Dudíkové za tuto službu. A protože andělé nosí i dárky, Ježíšek by to všechno nestihnul, donesli také k nám Betlémské světlo. Děkujeme. */Jana Ryšavá/*

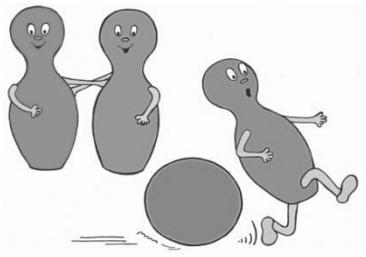
Ministrantské dopoledne

Ráno jsem vstal a jako skoro každé ráno jsem neměl moc dobrou náladu, takže jsem se do orlovny moc netěšil. Šel jsem ale a chvíli čekal, než nám paní otevře šatnu. V šatně jsme se všichni převlékli a šli jsme hrát bowling. Snažili jsme se, ale přesto si myslím, že byl otec Mariusz nejlepší. Zahráli jsme si a pak jsme měli možnost zůstat u bowlingu, jít do posilovny nebo si jít zahrát fotbal. Většina si šla zahrát fotbal, já však byl mezi těmi, co šli do posilovny. Už nezbyl čas na další hry a tak jsme šli domů. Moc jsem si to užil a myslím si, že ostatní taky. Byl jsem rád, že jsem nakonec šel.

/Tomáš Smejkal/

Ve středu 30.12. byl v orlovně sportovní den pro ministranty. Byl s námi otec Mariusz. Zahráli jsme si bowling, ping-pong, fotbal, k dispozici byla také posilovna. Dostali jsme od paní Krečmerové malé občerstvení – tatranku a čaj. Konec byl asi ve 13 hodin, bylo to pěkné ministrantské setkání na konec roku.

/Luboš Pár/

Děkovná mše sv. na konci roku a malé ohlédnutí za rokem 2015

Na konci minulého roku se v našich kostelích konaly děkovné mše sv. Každý v srdci děkoval za vše uplynulé, radostné rodinné události přijímal s povděkem a smutné s vírou a nadějí v Boží Prozřetelnost. Jistě v mnoha srdcích zůstaly i společně prožité chvíle naší velké farní rodiny, dovolte některé si ještě připomenout.

- v neděli 4.1. v kostele Všech svatých v Ořechově se konal již tradiční *Vánoční koncert*
- všechny farnosti se opět zapojily do *Tříkrálové sbírky*

- v sobotu 17.1. se v ořechovské orlovně konal *1. farní ples*.
- do Kostelního Vydří už potřetí zavítaly *manželské páry na postní duchovní obnovu.*
- také *pro mládež* našich farností se konala *duchovní obnova* s o. Mariuszem
- *jednodenní farní postní duchovní obnova se konala* v sobotu 14.3 a vedl ji otec Augustin L. Gazda z rajhradského kláštera.
- v sobotu před Květnou nedělí se dva ministranti zúčastnili *Diecézního setkání mládeže* s otcem biskupem Vojtěchem
- *velikonoční koncert* se uskutečnil v neděli 19. 4. v kostele sv. Jiří v Tikovicích
- hned následující neděli se v tomto kostele konala *pouť ke cti sv. Jiří.* Hlavním celebrantem mše sv. byl brněnský děkan Mons. Václav Slouk.
- *víkend rodin* v Osové Bítýšce od 1. do 3. května se opět vydařil. Na sobotní pouť z Bitýšky do Křižanova se sešlo okolo 100 poutníků.
- v květnu se uskutečnily další *poutě* – 8.5 pěší pouť ke cti sv. Peregrina a 13.5 autobusová pouť do Žarošic. Skupina asi 10-ti ministrantů se připojila k Diecézní pouti ministrantů do Vranova u Brna v sobotu 23.5.
- v neděli 31.5 na slavnost Nejsvětější Trojice přijalo 10 dětí z našich farností poprvé Pána Ježíše.
- v Moravanech na faře konal *Dětský den*. Mládež našich farností připravila našim nejmenším bohatý program.
- program pro návštěvníky Noci kostelů v tomto roce byl připravený v moravanském kostele sv. Václava a kostele sv. Šimona a Judy v Radosticích. V Radosticíh byla *Noc kostelů* úplně poprvé a malý kostelík byl zcela zaplněný.
- několik farníků našich farností se v sobotu 6.6 připojilo k šlapanické farnosti a v doprovodu modřického děkana otce Jana Nekudy se zúčastnili *Diecézní pouti ke cti Božího Těla* do Slavonic.
- koncem června se na pěší *pouť* do Slavonic vydala skupina asi 15-ti *mužů*
- *slavnost Božího Těla* v Ořechově se konala v neděli 7. června.
- *poutní mše ke cti sv. Cyrila a Metoděje* na začátek hodových slavností v Ořechově se tradičně konala 5.7. v 8:30 u kapličky v Ořechovičkách.
- prázdninové aktivity a putování v tomto roce zahrnovaly opět *výlet mládeže* do polských Tater a *několik turnusů táborů*
- koncem prázdnin se malá *skupinka* farníků z řad *dospělých* vydala znovu za krásami *Vysokých Tater do Polska.*
- v září a říjnu jsme společně oslavili *poutní mší svatou v Moravanech* svátek sv. Václava *a v Radosticích* svátek sv. Šimona a Judy. Hlavním celebrantem byl generální vikář brněnské diecéze Mons. Jiří Mikulášek.

◅ významnou národní událostí v tomto roce byl *Národní eucharistický kongres* v Brně ve dnech 15.-17. října.
◅ významnou slavností našich farností bylo *udělení svátosti biřmování* v neděli 25.10. asi patnácti osobám v kostele Všech svatých v Ořechově. Pozvání přijal otec biskup Mons. Vojtěch Cikrle.
◅ během několika sobot probíhala na podzim *oprava fary* při kostele Všech svatých.
◅ *adventní duchovní obnova* pro všechny farnosti se konala v sobotu 13.12. Tématem bylo Boží milosrdenství, obnovu vedl otec Damián Škoda, dominikán z plzeňského konviktu.
◅ při příležitosti zahájení Svatého roku milosrdenství 8.prosince byly v našich farních kostelích posvěceny *nově pořízené obrazy Milosrdného Pána Ježíše*.
◅ že se v našich farnostech daří hudbě, dokládá spousta *adventních a vánočních koncertů.*

Tak ve zkratce uplynul rok 2015 v našich farnostech. Věřím, že všechno, co se dotklo našich srdcí, tam zůstává natrvalo, a tak příliš nevadí, že něco třeba není na papíře. Během celého roku jsme také byli přítomni několika svátostí manželství, přijetí mnoha dětí ve svátosti křtu do života církve a farní rodiny a také přítomni mnohých rozloučení se zesnulými z našich farností. Díky za uplynulý rok, díky za dar života každého z nás *a za to*, čím jsme se navzájem obdarovali. */Leona/*

Vánoční koncert 2016

V neděli 10.1.2016, na kterou připadl svátek Křtu Páně, jsme si tento svátek mohli prožít nejen při ranní mši svaté, ale odpoledne ve farnosti Ořechov v kostele Všech svatých proběhl vánoční koncert. Program byl opravdu nabitý. Mohli jsme se zaposlouchat do tónů Chrámových sborů při kostele sv. Jiří i při kostele Všech svatých.

Ořechovský chrámový sbor, foto: o.Mariusz.Sierpniak

Své varhanní umění přednesl pan Jiří Tůma, samozřejmě nechybělo vystoupení schol Gemini a Fatima. Díky nádhernému přednesu Ave Maria, kterou zazpívala paní Alena Borková, se rázem přenesla do operního sálu La Scala v Miláně.

Rovněž vystoupily děti z naší farnosti. Sourozenci Párovi zahráli vánoční koledy Chtíc, aby spal a Nesem Vám noviny. Sourozenci Lhotečtí zahráli koledu Pochválen buď Ježíš Kristus, zpěvem je doprovodila schola Gemini. Karolína Grosmanová a Eliška Pařilová na kytaru a flétnu zahrály koledy Veselé Vánoce; Štěstí, zdraví, pokoj svatý; Dej Bůh štěstí a Jak jsi krásné neviňátko.

Velmi dojemné a troufám si říci opravdu krásné bylo vystoupení sourozenců

Poledňových. Píseň Hallelujah od Leonarda Cohena vykouzlila nejen obdivný úsměv, ale především se nám přítomným hrnuly slzy do očí při zaposlouchání se do této písně.

Foto: o. Mariusz Sierpniak

Tolik pravdy v krásném textu o Desateru, předneseno čistou dětskou duší, krásnými andělskými hlásky, bylo, troufám si říci, alespoň pro mne, nejsilnějším zážitkem tohoto vánočního koncertu.

V závěru koncertu nás svou přítomností a požehnáním potěšil náš otec Mariusz. Vánoční koncert nemohl být zakončen jinak, než písní Narodil se Kristus Pán, kterou jsme si na dlouhý čas zazpívali naposledy a ukončili tak dobu vánoční.

/Lenka Ungrová/

Tříkrálová sbírka v Ořechově

V Ořechově se Tříkrálová sbírka koná už od jejího založení. Letos se tedy koleduje již po šestnácté a jsem rád, že až na jeden rok, byl jsem při tom. Začínalo se s jednou pokladničkou, kdy jsme tříčlenná skupinka ministrantů obcházeli celou obec, a protože lidé ještě nevěděli, o co jde, museli jsme často vysvětlovat kam a na co půjdou vybrané peníze. Od té doby se počet pokladniček zvyšoval a letos jich bylo již 16 v patnácti skupinkách. Také vybrané částky neustále rostou. Tento rok se vybralo v Ořechově 87 881Kč což je o 160Kč více než minulý rok. Velký dík patří i koledníkům, kteří si tuto akci vzali za svou a každý rok se dobrovolně hlásí k této službě. Mnozí lidé už čekají, a když nejsou doma, často i v týdnu nosí na obecní úřad peníze, jen aby trochu přispěli.

Těch, kteří doprovodí koledníky kyselým obličejem nebo nadávkou, už tolik naštěstí není, i když po letošní fámě, že peníze jdou na uprchlíky, někteří raději neotvírali. Kde velká část peněz končí je vidět v Rajhradě, kde za těch 16 let se změnilo, díky sbírce, mnohé. Letos se plánuje vybavení hospicových pokojů novým nábytkem, protože ten starý za patnáct let intenzivního používání již dosluhuje. Také se plánuje větší rozšíření domácí hospicové péče, kdy k vašemu nevyléčitelně nemocnému dojíždí lékařský a zdravotnický personál domů. Co mi v Ořechově vadí (a nejsem sám) na Tříkrálové sbírce? Absence mladých, mládeže a především dětí. Mnohem více radosti a úsměvu vyvolá u

lidí to, když se u dveří objeví skupinka v kostýmech, s dětmi, než když zazvoní jen jeden či dva dospělí. Připojil bych se ke slovům otce arcibiskupa Graubnera, že nejsou nejdůležitější peníze, kolik se vybere, i když důležité jsou, ale mnohem důležitější je to, že koledníci roznáší radost. Radost z Kristova narození, které se nám dostalo o Vánocích. A tuto radost nesou koledníci dále, zazpívají u dveří, pobaví svým kostýmem, promluví se starými lidmi třeba o jejich radostech či starostech, pomohou jím vytvořit radost z toho, že pomohli svým příspěvkem, požehnají domu. A o tom si myslím, že je evangelizace.

/Tomáš Dudík/

Farní ples(k) 2016

16. ledna se uskutečnil 2. ročník farního plesu. Byli jsme mile překvapeni, že nás přivítala a na naše místa v sále uvedla pořádající mládež. Zahájení plesu a požehnání obstaral náš milý otec Mariusz. Jako vloni nás pobavila talentovaná mládež svým tanečním vystoupením a ani letos jsme nebyli ochuzeni o fotokoutek. Zajímavým zpestřením programu bylo vystoupení tanečního páru, který se účastní juniorských soutěží. Protikladem ladnosti tanečníků byl tzv. „parkur" čtyř velmi obratných hochů, kteří předvedli dechberoucí salta, přeskoky a výskoky. Tombola byla bohatá a tak se snad dostalo na každého. O hudební doprovod se postarala kapela Byznys TIME. Jsme rádi, že tento ples se líbí i lidem, kteří nejsou pravidelnými návštěvníky kostela. Jejich opětovná účast nás v tomto utvrdila.

/Eva a Jirka Trenzovi/

Foto: o.Mariusz Sierpniak

Druhý ročník farního plesu z pohledu organizátorů

„Tak se nám to docela podařilo", řekli jsme si 18. ledna 2015 když jsme uklízeli sál po prvním ročníku farního plesu. Vzápětí následovala otázka:

„Jdeme do toho i příští rok?" „Určitě ano". A tak se 16. ledna 2016 konal již druhý ročník plesu farností Ořechov a Moravany. Sál byl plný farníků, ale i ostatních, kteří se nebáli přijít. A myslím, že nemuseli litovat. Celým večerem nás provázela kapela Byznys TIME. Dále jsme měli příležitost vidět skvělé tanečníky Jakuba Brücka a Kateřinu Čertekovou, nebo skupinu, která nám ukázala, jak vypadá Parkour. Také jsme měli díky všem dobrodincům bohatou tombolu čítající 189 cen.

A nyní pár informací ze zákulisí: předtančení nacvičovalo 10 párů od rána do večera 3 dny, bohužel kvůli nemoci

nakonec vystoupilo párů pouze 8. Domluva začala již v září, od té doby jsme se několikrát scházeli, abychom promysleli každý detail plesu. Takto vznikla také výzdoba, která čítala 400 balonků, 92 svíček, 23 květin nebo 23 kusů dřeva, na kterém celá dekorace stála. Nachystat sál trvalo téměř 10 hodin, na čemž se podílelo skoro 20 lidí.
Nakonec bych rád poděkoval všem, kteří se jakkoliv podíleli na plese, hlavně pak Míši Langáškové a Verči Šímové, protože obě odvedli spoustu práce. Dále obcím Nebovidy a Moravany za jejich finanční i mediální podporu. Nesmím zapomenout na všechny sponzory, v čele s firmou Porr a.s., která byla letos hlavním sponzorem. Také děkuji všem, kdo darovali nějaký dar do tomboly. A hlavně musím poděkovat všem lidem, kteří přišli a svojí přítomností ukazovali, nejenom, že se křesťané umí bavit, ale také že je na tanečním parketu vždy o jednoho více – o našeho nebeského Otce. */Viktor Steingart/*

Pozvání na duchovní obnovu pro manželské páry v Kostelním Vydří

Srdečně zveme manželské páry z moravanské, nebovidské a ořechovské farnosti na duchovní obnovu, která se už čtvrtým rokem uskuteční v klášteře bratří karmelitánů v Kostelním Vydří. Duchovní obnova pro manžele začne ve čtvrtek 17. března večer a skončí na Květnou neděli 20. března (obědem). Povede ji pro nás jako každý rok P. Norbert Žuška, kněz řádu karmelitánů.
Na obnovu se prosím přihlašujte u manželů Šímových z Nebovid. Všechny podrobnosti k programu a pobytu v Kostelním Vydří najdete během února na letáčcích vzadu ve farních kostelích.

/Eva Šímová/

ČTENÁŘSKÉ OKÉNKO ANEB STOJÍ ZA PŘEČTENÍ

K. Lachmanová – Vězení s klíčem uvnitř

Už dávno jsme překročili práh třetího tisíciletí, nazývaný tehdy „práh naděje". Ale máme-li žít jako šiřitelé Kristova pokoje všude tam, kam nás on posílá, je třeba stále pracovat na hlubokém usmíření ve všech našich vztazích: ve vztahu k sobě, k Bohu, k druhým, na usmíření mezi církvemi i národy, ale i s těmi, kdo nás předešli na věčnost – říká v úvodu sama autorka.
Existuje dvojí typ duchovní nesvobody, s níž měl i má osobní zkušenost každý z nás. Jedná se o vězení neodpuštění a vězení samospravedlnosti. Pokusme se tedy otevřít tuto knihu a nahlédněme spolu s Kateřinou do svého nitra. Pokusme se spolu s ní najít svobodu, odpuštění a milost.
„Mnozí lidé dokážou odpustit, když je ublíženo jim osobně, ale zarazí se tam, kde se ubližuje nevinným, dětem apod.
Přišla za mnou žena ve věku kolem čtyřicítky. Měla dospělou dceru, kterou

bezmezně milovala a pro kterou žila. Manžel ji opustil, když bylo dcerce půl roku, a od té doby ho nenáviděla. Prohlašovala: „Čím mně ublížil, to jsem mu dávno odpustila. Ale jak kvůli němu trpělo mé dítě, když muselo vyrůstat bez otce! Bůh nám dal takové krásné a milé dítě a on… *Ve jménu toho dítěte mu nemohu odpustit!*"

Jak to v takových případech bývá, léta také vštěpovala tuto nesmiřitelnost vůči otci své dceři. Vůbec jí nedocházelo, že jí tím potažmo zasévá do srdce i nedůvěru ke všem mužům, čímž jí může do budoucna velice zkomplikovat život. Dlouho mi trvalo tu ženu přesvědčit, že *právě ve jménu toho dítěte je třeba odpustit,* že jí svým postojem ubližuje (nehledě na stav její vlastní duše). „

/Lada/

CO NÁS ČEKÁ

- **mše sv. na Popeleční středu** 10. února **s udělením popelce** bude sloužena v 17:30 v Ořechově u Všech sv. a v 19:00 v Moravanech

- **křížové cesty v postní době**

Moravany – v pátek před mší sv. v 17:30
Nebovidy – v neděli po mši sv. v 14:30
Ořechov Všech sv. – v pátek v 18:00
Ořechov sv. Jiří – v neděli v 14:00
Prštice – v sobotu v 16:00 před mší sv.

- při příležitosti připomínky Panny Marie Lurdské a Světového dne nemocných (11.2.) bude možnost přistoupit ke **svátosti – pomazání nemocných** – po nedělní mši sv. **(14. února** v Ořechově Všech sv., Moravanech a Nebovidech) a po sobotní mši sv. s nedělní platností (13. února v Pršticích a Ořechově sv. Jiří)

- jsme srdečně zváni na **oblastní setkání Hnutí Modlitby matek** v sobotu 13. února 2016 v 14:30 v Ořechově – kostele Všech svatých

- **postní duchovní obnova pro všechny** naše farnosti, kterou povedou sestry paulínky (Dcery sv. Pavla), se uskuteční v sobotu 12. března 2016 v kostele sv. Václava v Moravanech, čas bude upřesněn

- **manželské páry** jsou zváni na **postní duchovní obnovu od 17. do 20. března** v Kostelním Vydří. Informace a přihlášky u manželů Evy a Jirky Šímových z Nebovid.

- **společenství manželů** nově s hlídáním dětí každou první neděli v měsíci od 17 hod. (do cca 19 hodin) na moravanské faře. Nejbližší setkání se uskuteční 7.2.2016 a 3.3.2016

- příští číslo farního zpravodaje vyjde na Květnou neděli 20. března 2016

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, Magda Šímová, P. Mariusz Sierpniak. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936